

Sygn. akt: I C 936/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 stycznia 2020 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko T. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 9 630,37 zł (dziewięć tysięcy sześćset trzydzieści złotych i trzydzieści siedem groszy) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 8 597,68 zł (osiem tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 23.03.2018 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego T. J. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 1075,06 zł (jeden tysiąc siedemdziesiąt pięć złotych i sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. przyznaje radcy prawnemu H. W. kwotę 900,00zł (dziewięćset złotych) tytułem wynagrodzenia za czynności kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, którą wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. J. kwoty 10 933,93 zł, w tym kwoty 8597,68 zł kwoty głównej wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 23.03.2018 r. do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podniósł, że 11.03.2016 r. r. udzielił pozwanemu kredytu – umowa kredytu na zakup towarów/usług nr (...), w ramach którego pozwany otrzymał kredyt w wysokości 9918,70 zł. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem spłat. Pomimo wezwań i monitów nie wywiązał się z obowiązku spłaty. Po upływie terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, całość zadłużenia stała się wymagalna z dniem 20.06.2017 r. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się należność główna w kwocie 8597,68 zł oraz odsetki umowne i karne w kwocie 2336,25 zł.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 18.04.2018 r. sygn. akt (...) Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie nakazano pozwanemu zapłatę na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozwem

oraz kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 05.09.2018 r. nakaz zapłaty został uchylony a sprawa przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie.

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Kurator pozwanego zakwestionował prawidłowość wypowiedzenia umowy kredytu przez powoda. Wskazał, na przepis z art. 75 ust.1 i 2 prawa bankowego, zgodnie z którym wypowiedzenie umowy kredytu przez bank powinno być poprzedzone procedurą upominawczą, która jest niezbędna dla wypowiedzenia umowy. Powód nie przedstawił natomiast żadnego dowodu na to, aby pismo z dnia 3 stycznia 2017 r. zawierające wezwanie do zapłaty oraz informację o możliwości restrukturyzacji kredytu zostało faktycznie nadane na adres pozwanego, nie przedstawił bowiem żadnego dowodu nadania ani doręczenia tej przesyłki. Kurator podniósł też, iż wskazywany przez powoda w pismach adres pozwanego ul. (...), (...)-(...) R. był adresem nieprawidłowym, pozwany wymeldował się z tego adresu i pod nim nie zamieszkuje, pozwany w umowie kredytu łączącej strony wskazywał inny adres jako adres zamieszkania, na adres wskazany przez pozwanego powód nie kierował żadnej korespondencji, wysyłając pisma do pozwanego na nieprawidłowy adres. W związku z powyższymi okolicznościami kurator pozwanego podniósł wadliwość wezwania pozwanego do zapłaty jak też wadliwość wypowiedzenia umowy kredytu. Skoro wypowiedzenie zostało wysłane przez powoda na nieprawidłowy adres, pod którym pozwany nie zamieszkiwał, to wypowiedzenie jest bezskuteczne. Tym samym umowa kredytu dotychczas nie została skutecznie wypowiedziana. W konsekwencji nie można postawić kredytu w stan jego wymagalności, wobec czego należy uznać, że powództwo jest przedwczesne. Kurator pozwanego zakwestionował także wysokość dochodzonego roszczenia wskazując, iż powód nie określił w jaki sposób wyliczył dochodzoną w pozwie kwotę główną- 8 597,68 zł. Ponadto strony nie przewidziały w umowie kumulacji odsetek, a zatem uprawnienie wierzyciela do naliczania odsetek za opóźnienie eliminuje co do zasady możliwość pobierania odsetek kapitałowych uregulowanych w art. 359§1 kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.03.2016 r. T. J. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...), na mocy której bank udzielił pozwanemu kredytu na zakup towarów w kwocie 9918,70 zł. Na kwotę udzielonego kredytu składały się kwota kredytu na sfinansowanie ceny towaru 6328,94 zł, kwota przeznaczona na sfinansowanie prowizji 1265,78 zł, kwota przeznaczona na sfinansowanie kosztów ochrony ubezpieczeniowej 2323,98 zł. Szacunkowa całkowita kwota do zapłaty przez pozwanego wynosiła 11 523,24 zł. Oprocentowanie kredytu było stałe i wynosiło 9,99% w stosunku rocznym, oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego zostało ustalone na 14% w stosunku rocznym. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu w 36 ratach miesięcznych w kwocie po 320,09 zł płatnych do 11 dnia każdego miesiąca począwszy od 11.04.2016 r. Umowa została zawarta na okres od dnia 11.03.2016 r. do dnia 11.03.2019 r. W umowie kredytu jako adres zamieszkania pozwanego i adres do korespondencji wskazano (...), (...)-(...) R..

(dowód : umowa kredytu k. 16- 18)

Pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty kredytu. Powód pismem z dnia 03.01.2017 r. skierował do pozwanego pismo - przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty a następnie w dniu 13.04.2017 r. wypowiedzenie umowy kredytu. Oba pisma zostały wysłane na adres ul. (...), (...)-(...) R. i nie zostały pozwanemu doręczone.

(dowód: pismo k. 20, wypowiedzenie umowy pożyczki gotówkowej wraz z dowodem doręczenia wysłania k. 21, 23)

W dniu 22.03.2018 r. (...) Bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg banku, stwierdzający zadłużenie pozwanego na kwotę 10 933,93 zł z czego 8 597,68 zł stanowiła należność główna, 2 336,26 zł odsetki za okres od 11.03.2016 r. do dnia 22.03.2018 r., na które składały się odsetki umowne w kwocie 1 032,69 zł oraz odsetki karne w kwocie 1303,56 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku - k.15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Fakt zawarcia umowy i jej warunki zostały w sposób jednoznaczny potwierdzone przedłożonymi przez powoda dokumentami, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez pozwanego, nie budzi też wątpliwości Sądu.

Pozwany – kurator ustanowiony dla pozwanego, którego miejsce pobytu nie jest znane, kwestionował przede wszystkim skuteczność wypowiedzenia umowy kredytu, podnosząc w związku z tym przedwczesność dochodzonego pozwem roszczenia.

W ocenie Sądu zarzut pozwanego zasługuje na uwzględnienie, w zakresie w jakim kwestionuje prawidłowość wypowiedzenia umowy kredytu przez powoda.

Zgodnie z treścią art. 61§ 1 kc oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. W konsekwencji takiego uregulowania oświadczenie woli składane innej osobie wywołuje skutki prawne dopiero od momentu dojścia do adresata w sposób określony w art. 61 KC. Dojście oświadczenia woli do adresata w taki sposób, by mógł on zapoznać się z jego treścią, polega na stworzeniu przez składającego takiej sytuacji, w której adresat oświadczenia może zapoznać się z nim w zwykłym toku czynności. Dowód takiego faktu obciąża tego, kto ze złożenia oświadczenia woli wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie powód nie złożył dowodu doręczenia pozwanemu pisma- wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy pożyczki, którego doręczenie warunkowały powstanie wymagalności roszczenia w dacie wskazanej przez powoda tj. 20.06.2017 r. Słusznie pozwany podnosi, iż korespondencja do niego była kierowana na nieprawidłowy adres - ul. (...), (...)-(…) R.. Pozwany w umowie kredytu jako adres zamieszkania pozwanego i adres do korespondencji wskazał (...), (...)-(…) R.. Powód nie wykazał, iż pozwany faktycznie zamieszkiwał pod adresem ul. (...), (...)-(…) R.. Powód nie dowiódł, iż pozwany mógł zapoznać się z kierowaną do niego na ten adres korespondencją. W tej sytuacji wypowiedzenie umowy kredytu nie zostało skutecznie złożone, brak jest zatem podstaw do przyjęcia, iż roszczenie powoda przeciwko pozwanemu stało się wymagalne w dniu 20.06.2017 r.

Nie mniej brak jest podstaw do oddalenia całości dochodzonego pozwem roszczenia z uwagi na przedwczesność powództwa. Zgodnie z treścią art. 316§ 1 kpc zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy. Jak wynika z treści umowy kredytu wiążącej strony czas obowiązywania umowy został określony od dnia 11.03.2016 r. do dnia 11.03.2019 r. Tak więc w dniu 12.03.2019 r. cała należność wynikająca z łączącej strony umowy kredytu stała się wymagalna.

W konsekwencji należało uwzględnić żądanie pozwu co do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 8 597,68 zł dochodzonej jako kwoty głównej wynikającej z niespłacenia przez pozwanego kwoty kredytu oraz kwoty 1032,69 zł dochodzonej jako kwota odsetek umownych, albowiem prawidłowość ich naliczenia wskazana w wyciągu z ksiąg banku (k. 15) nie budzi wątpliwości. Wskazać przy tym należy, iż nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanego nie wykazania sposobu wyliczenia dochodzonej w pozwie kwoty głównej- 8 597,68 zł. Kwota ta jest niższa od kwoty udzielonego kredytu, pozwany natomiast nie przedstawił dowodów wpłat na poczet spłaty kredytu, które wskazywałyby, iż pozwany dokonał spłaty kredytu w wyższej części niż wskazana w pozwie.

Sąd nie uwzględnił natomiast żądania pozwu w zakresie zasądzenia kwoty 1303,56 zł tytułem odsetek karnych. W ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia prawidłowości ich wyliczenia w wyciągu z ksiąg banku wobec przyjęcia przez Sąd innej daty wymagalności całości roszczenia niż wskazana pozwie. Jednocześnie wobec nieprzedstawienia przez powoda harmonogramu spłat kredytu nie jest możliwe wyliczenie przez Sąd wysokości odsetek za opóźnienie od niespłaconych poszczególnych rat kredytu.

W tych okolicznościach Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne co do niespłaconej części kapitału kredytu w kwocie 8 597,68 zł. Zważywszy na treść łączącej strony umowy pożyczki gotówkowej, zasadne jest także w świetle art. 359§1 k.c. żądanie pozwu co do zapłaty skapitalizowanych odsetek umownych w łącznej kwocie 1032,69 zł naliczonych za

okres od zawarcia umowy tj. od dnia 11.03.2016 r. do dnia 22.03.2018 r. jak też w świetle art. 481§1 i 2¹kc żądanie dalszych odsetek umownych za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w zapłacie należności głównej od dnia 23.03.2018 r. do dnia zapłaty.

Natomiast żądanie pozwu co do zasądzenia kwoty 1303,56 zł tytułem skapitalizowanych odsetek karnych – jak już wyżej wskazano - nie zasługiwało na uwzględnienie , wobec czego w tej części Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Koszty procesu poniesione przez powoda wynoszą 1220,69 zł, powód wygrał proces w 88,87 % , wobec czego pozwany zobowiązany jest do zwrotu powodowi kwoty 1075,06 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O wynagrodzeniu radcy prawnego H. W., kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego , Sąd rozstrzygnął zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych .